וז״ל, כל אשר אינו נזהר מחטא ידוע, ואינו מקבל על נפשו להשמר ממנו וכמו... הסתכלות בעריות אע״פ שנזהר מכל העברות שבתורה, קראוהו חממי ישראל

מומר לדבר אחד

וגדול עונו מנשא

ועל זה נאמר ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת וכי שכיל.

וכתב החיד"א (עבה־ק חיה) וו"ל וכ' רבינו יונה דהמסתכל בנשים הוא רשע לדבר אחד וזהו מן הדין"

וכתב בגמ' שבת לג. דמחמת פגמי הקדושה [ובפרט ניבול פה]

צרות מתחדשות ובחורי שונאיהם של ישראל מתים" ואפי גזר דין של שבעים שנה לטובה הופכים לו לרעה".

וכתב רש"י וז"ל כל שנותיו של אדם שהן ע' שנה, יד הדין נטויה עליו לבטל זכיותיו בעון זה".

וכתב בנדרים כ.

"וכל המסתכל בעקבה של אשה, הויין לו בנים שאינם מהוגנים" (עי מארי)

וכ' החפץ חיים (מ"ב ס' ע"ה ס"ק ז) וז"ל לכו"ע המסתכל באשה אפילו באצבע קטנה, כיון שמסתכל בה ליהנות, עובר בלאו דלא תתורו אחרי עיניכם,

ואמרו בברכות (סא.) שאפי' יש בידו תורה ומעש"ט, לא ינקה מדינה של גיהנם עכ"ל. וכ' (ברכות שם) דהמסתכל בפריצות אין לו חלק לעוה"ב.

ואיתא בכתובות ה: דכשמת הינוקא [הילד] דריש לקיש, אמרו החכמים דלקח אותו הקב"ה לכפר על עון הדור שפוגמים בעניני קדושה. ומבואר בהגמ' דכן הוא הסיכה שנפטרו בחורי ישראל לעולמם מהוך הישיבות, לכפר על עון הרור, ד"על בחוריו לא ישמח ה'.." רח"ל.

אמנם ׳בכל רגע ורגע׳ שמתגברים על היצר ושומרים על העינים,

כתב רש"י (קידושין לט:) ד"אין מצוה יתירה מזו", ומה עוד דגם מקיימים בכל רגע מצוה מן התורה של "ולא תתורו", ו"ונשמרת". ואיתא בקידושין (רף מ.) "כל הבא דבר ערוה לידו וניצל הימנו עושין לו נס".

וכ' במכות (דף כגי) "עריות שנפשו של אדם מתאוה להן ומחמדתן, הפורש מהן יזכה לו ולדורותיו ולדורות עד סוף כל הדורות"

ומבואר בהאריז"ל מתמשת התגברות הטומאה בהעולם, ונדולש כוחינו מאד, אז אפי' כל פעולה קטנה להתגבר בנסיון חשוב מאד בעיני השי"ת כהמצוות ועבודות של צדיקים בדורות הקודמים. ולכן ח"ו אין לנו להתייאש כלל וכלל אפי' כשמרגישים דאין לנו הכח להתגבר ולנצח 'לגמרי'. ואם נלחום ונתגבר 'בכל פעם' במה שיש בכוחינו, ונתפלל להקב"ה תמיד, בודאי יעזור השי"ת, ויבטל כח יצרינו ונזכה לתשובה שלימה.

* * * *

והנה פרסמו גדולי ישראל גודל האיסור להשתמש ב"אינטרנט"

דכמעט א"א שלא להכשל עי"ז - אפי' תלמידי חכמים ויראי ה' - בשוגג או במזיד היום או בעתיד

בעבירות נוראות כאביזרייהו דעריות אשר חייב כל יהודי ליהרג ואל יעבור (ברפסק השין יוד קניז סקיי)

ומי שמשתמש ב"אינטרנט" בלא חסימה, שבודאי יכשל במראות אסורות ומי שמשתמש ב"אינטרנט" בלא דשוב הוא בעיני ה'

כ"מומר לדבר אחד" ונכלל בארור אשר לא יקים וכו׳ "וכל שנותיו יד הדין נטויה עליו" ח"ו

דהרי יש לו עצה לשמור עצמו מהחטא דהסתכלות "ואינו מקבל על נפשו לישמר ממנו" [וכנ"ל ברבינו יונה, ורש"י]

ועלינו לְזכור דאפי׳ ש״האינטרנט״ מקיל הרבה על החיים, אמנם הצרות והיסורים נפשיים שיצטרך האדם ובניו של ׳שונאיהם של ישראל׳ לעבור בגלל הנסיונות והעבירות שזה גורם, יוסיף לקושי ויסורי חייהם עשרת מונים רח״ל, וכדמבואר בחז״ל הנ״ל.

וכמעט ברור דרציחת הילד לאחרונה רח"ל, היה לכפר על 'עון הדור' בפגמי "האינטרנט" וצניעות, דכבר הבאנו מחז"ל דילדים מתו רח"ל ע"ז. ואיזה אב ישמע כזה ולא יתגבר ביראת שמים ומסירת נפש לזרוק ה"אינטרנט" מביתו [ולפחות להתקין שמירה משולה]. בל יצטרך לבכות על שהרג בידיו, הוא עצמו, נפש ונשמת ילדי ישראל האהובים, ובל יגרום נסיונות ויסורי גוף ונפש לבני ביתו שילוה אותם ח"ו כל ימי חייהם רח"ל. וכבר כתב החפץ חיים (מסחת מיד. המא המחה מיד) דמחמת עון הקדושה "נפסקה ההשפעה והברכה דכל או"א בעסקיו ונסבבו עי"ז כל הצרות הרעות"

"הוא" עוצם עיניו רשע הוא" והנה איתא במס׳ ב"ב, דף נו: "אי איכא דרכא אחרינא אפי׳ עוצם עיניו

והיום יש "דרכא אחרינא" ע"י חסימות כ"נתיב" (3-574 - 37-60) ובלא שמירה מעולה, הרי אפי' צדיק ותלמיד חכם השומר על עצמו ועוצם עיניו "רשע הוא". וכבר נפסק בשו"ע (יו"ד קנ"ז) דמדוויב ליתן ולהפסיד אפי' כל ממונו שלא לעבור אפי' על איסור לאו אחד.

ובודאי יש בפנימיות כל יהודי הכח למסור נפשו להקב"ה, ואם יתגבר בנסיון זה, בודאי יחשב בעיני ה' לתשובה על כל העבר, ויזכה לכל ברכת התורה

ישוב מנהג רבים מישראל שנהגו כדעת הראב"ד

לדן ובזה יישב מו״ר את תמיהתו שתמה לטיל, מה ההסבר והביאור שרבים מאוד נוהגים עתה לילך כדעת הראב"ד (שאין לזה ביאור עפ"י פשם, וכנ"ל דממ"ג או דיש לנהוג כשיטת התום' טפ"י כללי פסק דבעלי הנגלה או כשימת הרמב״ם עפ״י הכרעת המקובלים). והביאור עפ"י פנימיות בזה י"ל שבנ"י בני נביאים הם, דבזה"ז נמצאים אנו בזמן שב' המשיחין, מב"ד ומב"י, עוסקים בתיקון המלכות וע"כ הולכים רבים מבנ"י בב׳ חומי תכלת כדעת הראב״ד שמרמז על ב' המשיחין, מב"ד ומב"י [ואמנם אי""ו אלא ביאור וישוב פנימי בלבד על מנהג רבים מישראל כפי שנהגו עד עתה, אך כבר הבאנו לעיל אזהרת רביז"ל שאין לפסוק ולנהוג למעשה עפ"י ביאורים פנימיים, וע"כ למעשה מכאן ולהבא דעת מו״ר לנהוג כהכרעת הפוסקים שקבעו שבכה"ג שנחלקו הפוסקים המקובלים ובראשם רבינו האריז"ל יכריעו]. ועפ"י הנ"ל מובן שפסק ההלכה שהוא כדעת הרמב״ם, כמו שהכריעו הזוה"ק וכל המקובלים ובראשם רבינו האריז"ל, מרמז על התכלית הנצחית שתהא ע"י משה – משיח "גואל ראשון הוא גואל אחרון", שיהא דייקא אדם אחד, וכנ"ל שברמב"ם לא הוזכר כלל ענין ב' המשיחין, ונתגלה פסק זה ע"י הרמב"ם ז"ל שעליו נאמר "ממשה עד משה לא קם כמשה" כידוע, והוא קובע ההלכה למעשה – הלכתא למשיחא, שפסק שרק חום תכלת אחד מרמז על מלך המשיח היחיד והמיוחד במהרה יבוא ויגל לבנו.

אל שמועה באה ונמס כל לכ לה] בזמן הכנת הדא"ח דלעיל בענין מב"י ומב"ד להדפסה, הגיעה

השמועה הנוראה שזעזעה את כל בית ישראל בהריגת אחד ממיוחדי צדיקי הדור הרה"ק רבי אלעזר בן הרה"ק רבי מאיר אבוחצירא זי"ט, וכפי המובז מדברי מו"ר הריגתו היא בבחי' מסויימת כהריגת משיח בן יוסף ע"י ארמלום רשיעא וכדאי' בחז"ל [עיין גמ' סוכה שמפרשת הקרא (זכריה יב, י) "והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד" וגו' על משיח בן יוסף שנהרג (וחזינן שנהרג מב"י בדקירה כבמעשה דידן]. וידוע גודל החיוב שלא להתעצל בהספדו של חכם, ובפרט בהספד הצדיק שנבחר להיות קרבן ציבור לכפר ולבמל גזירות קשות מכלל ישראל, והרי בקרבן צריכים הבעלים להתודות ולעשות תשובה כדי שיכפר הקרבן בעדם וע"כ נעתיק כאן מדברי מו"ר בזה.

יש לצאת עתה למלחמה לנקום נקמת ה׳ בקלי׳ הטמאות שאיבדו נשמות רבות ה״י

לון ונקדים תחילה מה שדיבר מו"ר בליל שב"ק פר' ממות שבוע קודם המעשה, שהאריך מו״ר על הפסוק שבפרשה "ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב", שגם בימינו יש לנו להתגבר ולהרוג את הקלי' של בלעם בן בעור שבדורנו שמחטיאה את בנ"י בפגם הקדושה ע"י המכשירים הממאים [אינטרנט הטמא – שכמו שאמר אחד מגדולי צדיקי הדור שלים"א מרומז בשמו שהוא בבחי' תחתית (אינטער – תחתית ביידיש) השער הנ' של שערי מומאה, וכדאי' באוה"ח הק' שלפני הגאולה יתגבר שער הנ' של המומאה ה"י], והקריא מו"ר את כל הדף שמפרסם אחד מחשובי התלמידים (בהוראת מו״ר שלים״א) נגד מומאה רצוצה זו, ודיבר בדיבורים חוצבי להבי אש שיש לנו לקיים הפסוק "נקום נקמת בני ישראל" וגו', לקחת נקמה מהקלי' הזאת על כל הנשמות הרבות

של בנ"י הק' שרצחה ואיבדה כבר קלי' עצומה זו, וביקש מכל התלמידים שנכחו על שולחו שכל אחד יקבל ע"ע במשך השבוע לעשות לכה"פ איזה מעשה אחד של מסי"ג נגד קלי' זו, שזה יהא בבחי' המלחמה בקלי' מדין, ופירש דבריו שמי שיש לו ח"ו בעצמו מכשיר זה יעשה מסי"ג ע"י שישבור ויזרוק אותו מרשותו אף שנראה כאילו שמפסיד בזה כזמון (וזה בבחי' מסי"ג ד"ובכל מאדך"), וכוי שב"ה אין לו את המכשיר הממא הזה ברשותו יעשה בחי' מסי"ג להפריש בכל כוחו לכה"פ אחד מחבריו שיודע שיש לו המכשיר הממא, וכן לחזק את עצמו וב"ב בכל עניני הקדושה, בשמירת העיניים, וחיזוק ותיקון גדרי הצניעות וכו', ואף שיש קושי בזה יש להתחזק ולהתאמץ בזה בבחי' מסי"נ, שזה מה שה' דורש מאיתנו בעת הזאת.

אמרתי אך תראי תקחי מוסר

לז] ופירש מו״ר מה שיש לנו ליקח ללכנו

התעוררות תשובה (כבחי׳ והחי
יתן אל לכו) מהמעשה הנורא שהיה בארה״ב
שנרצח ילד מתשב״ר ששמו היה יהודה
אריה, שבזמנינו שמחמת עוונותינו אין אנו
זוכים שיהיו לנו נביאי ה׳ שיגלו לנו דברי
נבואה מאת ה׳ אזי דיבור ה׳ עמנו הוא
באופן של משלים, שנבין מהמעשים הנעשים
עמנו את רצונו מאיתנו [ובבחי׳ הרמזים
שמרמזים לאדם משמים שהאריך בזה
רביז״ל בלקו״מ קמא תורה נד].

רמזים מהמעשה דהריגת הילד יהודה אריה ז"ל בארה"ב

לח] וביאר ששמו הראשון של הוא יהודה, לרמז שנבחר הילד הזה להיות קרבן ציבור על עם ישראל שנקראו על שם יהודה (יהודים), ושמו השני הוא אריה, לרמז על הפגם והחמא שבא

לעורר את ישראל לתקנו, שהוא פגם הראיה וביאר קצת שהאריה הוא אחד מחיות הקודש שבמרכבה העליונה, אלא שכאן בעוה"ז נהפך לחיה ממאה, ראש ומלך החיות הממאות, והכי נמי בענינינו ענין שורש הקלי׳ הנ"ל שירדה בדורנו, הוא מחמת שעומד בקרוב לרדת לעולם האור העליון הגנוז לצדיקים דהראיה העליונה דששת ימי בראשית שצופין בו מסוף העולם ועד סופו, ויתגלה האור הזך והקדוש הזה בקרוב ממש לכל אלו ששמרו עיניהם עתה בקדושה (וכמו שאמר הרה״ק הר״א ראמה זי״ע עה״פ ״כי עין בעין יראו" וגו', שכל אחד יזכה לבהירות וזכות הראיה הקדושה דהנבואה דלעתיד לפי איך ששמר עתה את קדושת עיניו, וזהו "כי עין בעין", שכפי ערך שמירת העין הגשמית עתה בקדושה כך יזכה לפתיחת עינו הרוחנית הפנימית שצופין בה בכל השעשועים דעולמות העליונים), אלא שלפני שהאור הנשגב והעצום הזה יורד ומתגלה הוא באופן של 'קליפה הסובבת לפרי' בצורה של מכשיר הממא הנ"ל, שגם בו אפשר לצפות כביכול מסוף העולם עד סופו, וזה בבחי' שנהפך האריה דהמרכבה הקדושה העליונה לאריה שמא מורף, מלך החיות הממאות, ראש המשחיתים בדורנו ה"י].

הרמז במה שנהרג במיתת חרב וע"י אדם הנראה כחרדי

למ] וביאר מו״ר שע״כ נהרג הילד במיתת חרב, שכיון שבנ״י במיתת חרב, שכיון שבנ״י היו צריכים להרוג את קלי׳ בלעם בחרב (בבחי׳ ניתוץ ושבירת המכשיר הממא בחרב) ולא עשו כן, אזי מתגברת החרב ומתהפכת להרוג את תינוק של בית רבן שהוא נקי וזך מכל חמא, וכדאי׳ בחז״ל (שבת קים:) דהפס׳ ״אל תגעו במשיחי״ קאי על תשב״ר שאין בהם חמא, שמאיר בתשב״ר בחי׳ דניצוצי משיח שהוא מובל ונהרג בעוון הדור. ופירש

מו"ר שנעשה המעשה ע"י אדם שבחיצוניות בלבוש והתנהגות שלו נראה חרדי, לרמז שעיקר הפגם החמור בענין הראיה שצריך לתקן הוא אצל המתנהגים בשאר דבריהם כחרדים אך בדבר הזה הם פרוצים רח״ל ונופלים עי"ז לשאול תחתית כמו הרשע הרוצח ה"י [וכמבואר בדף שהקריא מו"ר בשם רבינו יונה (שע"ת שער א' ס"ו) וז"ל "כל אשר אינו נזהר מחמא ידוע ואינו מקבל על נפשו להישמר ממנו, גם אם הוא מהעוונות הקלים, אף על פי שהוא נזהר מכל העבירות שבתורה, קראוהו חכמי ישראל (חולין ד:) 'מומר לדבר אחד', ואת פושטים נמנה, וגדול עונו מנשוא. כי אם אמור יאמר העבד לרבו: כל אשר תאמר אלי אעשה זולתי דבר אחד – כבר שבר עול אדוניו מעליו, והישר בעיניו יעשה, ועל הענין הזה נאמר (דברים כז, כו) 'ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם', ביאורו, אשר לא יקבל על נפשו לקיים כל דברי התורה מראש ועד סוף"], ע"כ היו דברי מו"ר בליל שב"ק שקודם מאורע הקשה הנוסף.

עיבור ארמילום הרשע שע"י פומאת האטינרנט ברוצה

מ] וכשנשמעה הכשורה המרה מהריגת הרה"ק ר"א אבוחצירא,

דיבר מו״ר שוב ברבים בביהמ״ד ועורר שוב ביתר שאת, ואמר שהיות שעדיין לא זכינו להתגבר על מומאת האינטרנט התגברה קלי״ זאת, שהיא בעצמה בחי״ הקלי״ דארמלום הרשע המובא בחז״ל שלוחם עם משיח בן יוסף, וכמרומז דארמלוס בגימ״ משיח בן יוסף, וכמרומז דארמלוס בגימ״ אינטרנט (עם האותיות והכולל) [שהם גם בגימ״ שז״ל – ר״ת דהטומאה הידועה], ובעוונותינו קיבלה הקלי״ הישות והכח להרוג בחרב את הצדיק שהיה מופלג מאוד בשמירת עיניו הקדושות, ובמקום שאנו נזכה להרוג קלי״

בלעם בחרב קיבלה הקלי' רשות להתלבש במי שנתלבשה (וכבר כתבנו לעיל מה שביאר מו"ר בליל שב"ק המעם שנתלבשה הקלי' במי שנראה בחיצוניות כחרדים, ודון מינה לענינינו) להרוג הצדיק הקדוש בקדושת יוםה"צ, וכידוע שהבבא סאלי זי"ע ציוה לאביו לקוראו בשם אלעזר ואמר שהוא ר״ת ״עין לא ראתה אלקים זולתך", שעיקר נקודת עבודתו היתה בשמירת עיניו בלתי להש"י לבדו, ואכן עשרות שנים כיסה את עיניו בגלימה וכמעם שלא ראה פני איש ולא היה יוצא לרחוב ולא השתתף בשום כנם ציבורי מחשש כשלון באיזו ראיה, ואפילו מביתו לבית הכנסת חפרו עבורו מנהרה, ומתוך זה מוכח שפטירתו באה לעורר אותנו לתקן פגמי הראיה [וכעי"ז אמר גם אחיו הרה"צ ר' דוד שלים"א בהספדו בלויה, ורימז זאת בפסוק שבתחילת הפרשה "אלה מסעי בני ישראל" שהר"ת של הפסוק הם גם ר"ת אלעזר משיח בן יוסף (וגם יש לרמז בשלימות התיבות "אלה מסעי בני ישראל" שהן עה"ת והכולל בגימ' אלעזר משיח ב' יוסף), וכן הוסיפו רומזי רמזים למצוא רמז בהמשך התיבות "אשר יצאו מארץ" שעם התיבות בגימ' כארמילוס הרשע, ובתיבות "אשר יצאו מארץ" מרומזים גם דברי מו״ר שקליפת הרוצח "אשר") נבעה ויצאה ("יצאר") ממומאת האינטרנט, שתיבת "מארץ" היא בגימ' אינטרנט (עם ב' הכוללים). והוסיפו ע"ז שבאותיות במילוי דתיבות "אלה מסעי בני ישראל" מרומז התאריך שבו אירע המעשה, שהן בגימ' (עם התיבות והכולל) תשע"א, ויש בתיבות "אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ" כ"ו אותיות לרמז על יום כ"ו לחודש, והר"ת וס"ת שבע תיבות אלו בגימ' בתמוז. וכן התיבות שבפר' מסעי (שבעליית שישי שכנגד יום השישי שבו נעשה המעשה) "רצה הוא מות יומת" בגימטריה בעיבור

ארמילום הרשע, והיינו כדברי מו״ר שנתלבשה ברוצח מומאת ארמלום שהיא מומאת האינטרנט (וכ״ז ועוד רמזים רבים בענין זה ובענין כל סוד תקופה זו ממחבר ספר סוד החשמל שחיבר קונטרם שלם על זמן זה דתשע״א–תשע״ב המבוסם גם על דברי מו״ר בהקדמות ים החכמה ואכמ״ל יותר).

בכח תיקון הפגמים נזכה שמשיח כן יוסף יחיה ולא ימות

מא] רעל פי כל הדברים האלה שלח מו״ר את אחד מחשובי התלמידים לאחיו הצדיקים של הנפמר לדבר על ביעור מומאת האינמרנט, ויה״ר שיתעוררו הכוחות הפנימיים הגנוזים בנשמות בני ישראל ויתחזקו כולם לבער ולבמל כל הפירצות שבקדושה ובצניעות הפוגמים בקדושת יוםף הצדיק, ובפרמ לבמל ולבער כל הדברים

הפוגמים בקדושת העין, וכנ"ל שפגמי הראיה נהפכים לאריה המורף – המלך דכל הקלי' הממאות (וכמבואר בספה"ק עה"פ באיכה ג' "עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי", שפגם העין מזיק לנפש יותר מכל הדברים ה"י), ובזה נזכה שמשיח בן יוסף יחיה ולא ימות יותר, שבכל דור יש כמה צדיקים שבבחי' ניצוצי מב"י שעוסקים בתיקון קדושת בנ"י, וכשנתעורר לפתוח פתח כפתחו של מחט באתערותא דלתתא דידן, ויתקן כל אחד את פגמי הקדושה ויחזק את עצמו ואת בני ביתו וחבריו להוסיף בגדרי הצניעות והקדושה, אזי נזכה שיצליחו הצדיקים שבבחי' מב"י במלחמתם נגד שומאת הרוצח הגדול ארמילום הרשע, ואז בכח כל הצדיקים וכל ניצוצי המשיחין שבכל הדורות נזכה לביאת משיח צדקנו – משה גואל ראשון הוא גואל אחרון במהרה ברחמים גדולים אמן.